

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/699/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213224061
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2213224061.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XXA, XXX XX B. S., proti žalovaným: 1. S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX B. S., 2. Mgr. Patrik Gaal, advokát so sídlom Alžbetínske nám. 1203, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 37 988 638, 3. JUDr. Marian Zányi, advokát so sídlom Alžbetínske nám. 2, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 37 838 351, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 14C/253/2013-58 zo dňa 14. mája 2014 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zrušil svoje uznesenie č.k. 14C/253/2013-23 zo dňa 24. januára 2014. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou vo veci samej sa žalobca domáha voči žalovaným náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Žalobca súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, súd prvého stupňa tomuto návrhu vyhovel a uznesením zo dňa 24. januára 2014, č.k. 14C/253/2013-23 oslobodil žalobcu od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Zo žaloby súd prvého stupňa zistil, že žalobca sa svojho nároku voči žalovanej v 1. rade domáha z dôvodu, že táto na neho podala trestné oznámenie za týranie, na základe ktorého bolo voči nemu vedené trestné konanie, čím mu spôsobila tak materiálnu škodu ako aj nemateriálnu ujmu. Žalobca poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Trnave ho spod obžaloby oslobodil, avšak celý proces ako aj spôsob jeho vedenia, zničil jeho súkromný život a spôsobil mu škodu. Voči žalovaným v 2. a 3. rade sa svojho nároku domáhal z dôvodu, že ako advokáti - právni zástupcovia žalovanej v 1. rade vykonávali úkony, ktoré boli účelovo namierené voči osobe žalobcu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, v prejednávanej veci ide zo strany žalobcu o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, nakoľko už zo skutkových tvrdení žalobcu je nepochybné, že jeho žalobe nemôže byť vyhovené. Súd prvého stupňa preto zrušil uznesenie, ktoré vydal vyšší súdny úradník s tým, že žalobcovi neprizná oslobodenie od súdnych poplatkov. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 138 ods. 1, 5 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „O.s.p“).

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa sa včas odvolal žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nevzal do úvahy je majetkové pomery. Je síce spoluvlastníkom rodinného domu s pozemkom, tieto nehnuteľnosti sú však predmetom sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Od roku 2009 bol viac menej nezamestnaný, nemohol platiť záväzky a pôžičky. Od 17.06.2014 je zaregistrovaný na úrade práce ako nezamestnaný, žiadal o sociálnu pomoc v hmotnej núdzi. Jeho zadlženosť pritom spôsobili žalovaní s ich neoprávnenou obžalobou. Vec prejednávajúca sudkyňa je zaujatá, bráni uplatneniu jeho práv v súdnom konaní. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal

vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 a 2 O.s.p., posúdil v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.). Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd z obsahu preskúmaného spisu zistil, že svojou žalobou sa žalobca domáha voči žalovanej v 1. rade zaplata 350.000 eur, voči žalovanému v 2. rade zaplata 1.500.000 eur a voči žalovanému v 3. rade zaplata 750.000 eur z dôvodu, že mu spôsobili materiálne a nemateriálne škody za utrpené psychické, duševné, morálne a ľudské škody. Žalobca v žalobe uvádza, že kvôli konaniu žalovaných nemohol po uplynutí trestu získať prácu v obore, zásluhu na tom má aj polícia, prokurátor a sudca v dôsledku neodborného postupu, zaujatosti a ťahania času. Stratil preto mesačný príjem, nemohol platiť výživné a pôžičky. Cieľom žalovaných bolo zničiť žalobcu, nezákonným obvinením mu ublížili na cti, a to pre vlastné obohatenie. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uvádza, že bol odsúdený na základe trestného oznámenia žalovanej v 1. rade za týranie, v ďalšom trestnom konaní na základe podnetu žalovanej bol napokon odvolacím súdom oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nebol trestným činom. Odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa uznesením č.k. 14C/253/2013-23 zo dňa 24.01.2014 priznal žalobcovi, na základe jeho žiadosti, oslobodenie od súdnych poplatkov. Svoje rozhodnutie, ktoré vydal vyšší súdny úradník, neodôvodnil s poukazom na § 169 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením, ktoré vydala vo veci konajúca sudkyňa predchádzajúce rozhodnutie zrušil s odôvodnením, že sa jedná o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Po oboznámení sa so žalobou odvolací súd konštatuje, že žaloba, ktorou sa žalobca domáha svojho nároku voči žalovaným je z veľkej časti zmätočná, nezrozumiteľná, vykazuje znaky šikanózneho uplatnenia práva. Zo žaloby je možné vyvodiť, že nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy sa domáha voči žalovaným z dôvodu, že bol oslobodený spod obžaloby v trestnej veci začatej z podnetu žalovanej v 1. rade, pričom žalovaní v 2. a 3. rade žalovanú ako advokáti zastupovali ako poškodenú. Škoda a nemajetková ujma mu však mala vzniknúť v dôsledku toho, že po uplynutí prvého trestu (teda po právoplatnom odsúdení za prečin) si nemohol nájsť prácu a stratil mesačný príjem, v dôsledku čoho nemohol plniť svoje záväzky, nemal možnosť pravidelne sa stravovať, duševne a telesne slabol, nemohol sa zúčastňovať spoločenského života a nadviazať priateľské a partnerské vzťahy.

Podľa § 138 ods. 1 O.s.p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 138 ods. 5 O.s.p., priznané oslobodenie súd kedykoľvek za konania odníme, prípadne i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania ukáže, že pomery účastníka oslobodenie neodôvodňujú, prípadne neodôvodňovali.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že priznané oslobodenie od súdnych poplatkov je možné kedykoľvek odňať, ak sa ukáže nedôvodnosť priznaného oslobodenia. Pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť súčasne splnené dve podmienky, a to, že oslobodenie od súdnych poplatkov odôvodňujú pomery žiadateľa, teda jeho majetková a sociálna situácia a že zároveň nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak teda súd rozhoduje o žiadosti účastníka o oslobodenie od súdnych poplatkov, okrem posúdenia pomerov účastníka skúma i to, či nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. O zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené. Svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva je najmä šikanózny výkon práva alebo zjavné oddialovanie splnenia povinností (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 10. 2011, sp. zn. 5Sž/6/2011).

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, už zo skutkových tvrdení žalobcu je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené. Je totiž zrejme, že medzi ním tvrdenou, i keď neuvedenou a nejasnou škodou (mala vzniknúť buď po uplynutí trestu alebo ju žalobca opisuje ako imaginárnu škodu, ktorá by vznikla ak by bol opäť odsúdený) a tvrdenou príčinou tejto škody (trestné oznámenie žalovanej v 1. rade v ďalšej veci a zastupovanie žalovaných v 2. a 3. rade žalovanej ako poškodenej) nemôže byť vzťah príčiny a následku, teda chyba príčinná súvislosť, čo je jeden

zo základných predpokladov náhrady škody. Z akého dôvodu by mal mať voči žalovaným nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, akým konkrétnym spôsobom prišlo k zníženiu jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti žalobca ani neuvádza. Správne teda postupoval súd prvého stupňa, keď žalobcovi odňal oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko nebola splnená jedna z podmienok pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, teda skutočnosť, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. K odvolacej námietke žalobcu, že súd prvého stupňa nevzal do úvahy je majetkové pomery, odvolací súd uvádza, že ako je už vyššie konštatované, podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť splnené súčasne, nepostačujú len nepríznivé majetkové pomery, súčasne sa musí jednať o žalobu, ktorou nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. V preskúmvanej veci sa však o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva jedná.

Z tohto dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd dodáva, že odvolanie žalobcu je možné vyhodnotiť aj ako námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi a sudcom súdu prvého stupňa, je preto potrebné, aby sa súd prvého stupňa zaoberal týmto podaním a konal v súlade s príslušnými ustanoveniami O.s.p.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.